

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

1. การพ่นสารชะลอการเจริญเติบโตทำให้มะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้สีทองมีการออกดอกในวันที่ 70 หลังการพ่นสารครั้งแรก โดยการพ่นยูนิโคนาโซล 2 ครั้ง มีเปอร์เซ็นต์การออกดอกมากที่สุด คือ 83.65 เปอร์เซ็นต์ และการพ่นพาโคลบิวทราโซลและคลอมีควอทคลอไรด์มีเปอร์เซ็นต์การออกดอกเพิ่มขึ้นตามจำนวนครั้งที่พ่น รวมทั้งสารชะลอการเจริญเติบโตยังสามารถเพิ่มผลผลิตต่อต้นได้ โดยการพ่นพาโคลบิวทราโซล 2 ครั้ง ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อต้นสูงสุด คือ 45.33 กิโลกรัมต่อต้น
2. การพ่นพาโคลบิวทราโซล 1 ครั้งและยูนิโคนาโซล 2 และ 3 ครั้ง ทำให้ช่อดอกมีขนาดสั้นกว่ากรรมวิธีควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการพ่นยูนิโคนาโซล 1 ครั้งและพาโคลบิวทราโซล 2 และ 3 ครั้ง ทำให้ช่อดอกมีความยาวกว่าปกติ ส่วนการพ่นคลอมีควอทคลอไรด์ทำให้ช่อดอกมีขนาดความยาวและความกว้างมากที่สุด แต่ขนาดของช่อดอกไม่มีผลต่อจำนวนผลผลิตต่อต้น สำหรับจำนวนดอกเพศผู้และดอกสมบูรณ์เพศแปรผันไปตามขนาดของช่อดอก
3. การพ่นสารชะลอการเจริญเติบโตในทุกกรรมวิธีทำให้มีปริมาณคาร์โบไฮเดรตที่ไม่ใช่โครงสร้าง (TNC) เพิ่มขึ้นในช่วงวันที่ 13 ถึง 63 จากนั้นจึงลดลงในวันที่ 70 ซึ่งเป็นช่วงการเกิดตาออก ในขณะที่กรรมวิธีควบคุมมีปริมาณค่อนข้างคงที่
4. การเปลี่ยนแปลงปริมาณไซโตไคนินในรูปของ ZR ในใบมีปริมาณค่อนข้างคงที่ในช่วงวันที่ 28 ไปจนถึงวันที่ 63 จากนั้นจึงมีแนวโน้มลดลงในวันที่ 70 เมื่อมะม่วงเริ่มมีการออกดอก แต่ปริมาณไซโตไคนินในรูปของ ZR ในยอดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในวันที่ 70 ส่วนการเปลี่ยนแปลงปริมาณไซโตไคนินในรูปของ Z ทั้งในใบและในยอดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในวันที่ 70 เช่นเดียวกัน